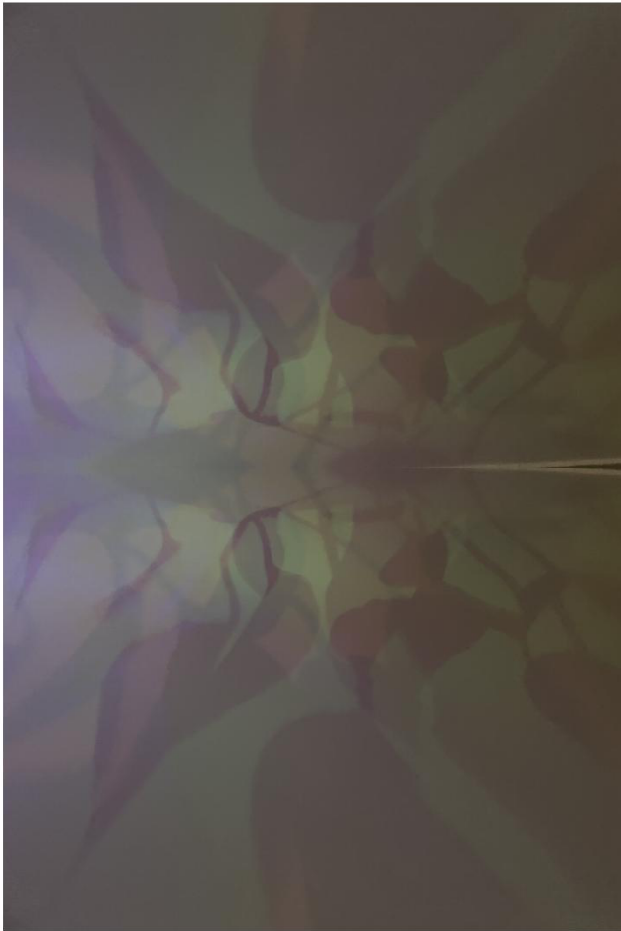

**Juhana
Rask**

Alaspäinpuu

Alaspäinpuu

JUHANA
RASK

ALASPÄINPUU

© 2022 Juhana Rask

2. Painos 2025

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-4743-8

Alaspäinpuu

1. Osa	7
2. Osa	74
3. Osa	146

Alaspäinpuu

1. Osa

Prologi

Arvovaltainen ja kunnioitusta herättävä nainen seiso i Uuden Pyhän Kirjan avoimen teologisen yliopiston juhlassa lissa ja katsoi yleisöään ja varsinkin eturivissä istujia. Hän muisti vielä sen hetken, jolloin lettipäisenä tyttönä oli lausunut samalla paikalla pari sanasta lopputyönsä johdosta. Ilokseen hän näki eturivissä kaksi edeltäjänsä matematiikan ja tekoälytekniikan laitokselta. Kaksi jo eläköitynyttä professoria, edellinen professori Mimi ja hänenkin edeltäjänsä, jo huomattavan vanha herra, professori Vektor istuivat vierekkäin ja sanailivat keskenään hymyillen. Sali oli täynnä yliopistoihmisiä, median edustajia, tasavallan silmätekeviä, sekä tiedemaailman edustajia juhlistamassa jälleen uuden professorin eläköitymistä, sekä vielä uudemman professorin nimitystä.

Yliopiston johtokunnan edustajat olivat jo suorittaneet omat alustuksensa ja nyt oli Doriksen vuoro pitää pienimuotoinen jäähyväispuhe.

"Hyvä yleisö ja tiedotusvälineitten edustajat", Doris aloitti puheensa hymyillen. "Ajattelen haikeana tämän yliopiston käytäviä lähtiessäni hyvin ansaitulle eläkkeelle. Olen kiitollinen varsinkin suurenmoisille edeltäjilleni, joiden alaisuudessa opiskelin, näistä vuosista, jotka sain ty-

öskennellä täällä matematiikan ja tekoälytekniikan laitoksella professorina, ja yliopistolle siitä ajasta, joka suotiin minulle myös muitten tieteellisten töitteni valmistamiseen...”

Puhe kesti vaatimattomat puoli tuntia ja sai lopuksi asi-aankuuluvat aplodit, jonka jälkeen tiedotusvälineitten edustajille annettiin mahdollisuus esittää kysymyksiä. Ilta-löppylehden edustaja nosti heti kätensä ja sai vuoron kysyä.

”Mitä mieltä olette siitä vastaanotosta, jonka aikaulottuvuuksia koskeva tutkimuksenne sai tiedeyhteisöltä. Oleteko pettynyt negatiivisesta palautteesta?” lehtimies kysyi.

”En toki. Palaute oli aivan asiallista. Tarkoitukseni oli nimenomaan julkaista artikkeli hiukan keskeneräisestä tutkimuksesta, jotta se herättäisi keskustelua aiheesta. Toivoin, että nyt lopettaessani joku muu ilmoittautuisi jatkamaan työtäni. Ainoastaan se oli pettymys, että kukaan ei ilmoittautunut. Mielestäni aihe olisi tärkeä tutkimuskohde ja auttaisi meitä ymmärtämään paremmin useiden aikaulottuvuuksien merkitystä multiversumin rakenteessa.”

”Halusitte siis työllenne jatkajan?”

”Aivan niin, ja uskon näin tapahtuvankin ennemmin tai myöhemmin. Ehkä ei minun aikanani, mutta ehkä joskus jotkut jälkeläisemme näkevät senkin päivän.”

”Ehkä joku omista jälkeläisistäanne haluaisi joskus ottaa työn kontolleen?”

*"Miksipä ei vaikka joku heistäkin", Doris vastasi hiu-
kan kummastuneena kysymyksestä, ja osoitti seuraavaa
viittoilijaa esittämään kysymyksensä.*

. . .

*Seuraavana päivänä Iitalööppi julkaisi tapansa mukaisesti
ison etusivun lööpin:*

**KUULUISA TIEDENAINEN ENNUSTAA: JOKU JÄL-
KELÄISENI TULEE RATKAISEMAAN AIKAULOT-
TUVUUKSIEN ARVOITUKSEN!**

*Lööppi levisi eri muodoissa pitkin aika-avaruutta ja herätti
merkittävää huolestuneisuutta tietyissä piireissä.*

I

Etsivätoimisto Ansegin toimistossa aamu eteni rauhallisesti ja sopuisasti. Toimiston vastaanoton pöydällä ruukussaan nököttävä pieni pyöreä kaktus näytti levolliselta ja tyytyväiseltä oloonsa. Toimiston receptionisti, johdon assistentti, siivooja, apuetsivä ja kirjanpitäjä herra Dux lueskeli päivän lehteä vastaanotossa ja haukotteli aina välillä maistellen kahvikupistaan työmatkalla noutamaansa noutokahvia. Dux oli aikoinaan vaihtanut meklarin työnsä Kauppa-plaaneetan pörssissä etsivätoimiston sihteerin työksi maapallolla, jouduttuaan rahanpesijöitten ahdistelemaksi. Rauhaisa työ ja onnellinen avioliitto tomeran vaimon, ja jo hiukan näsäviisaan pikkulapsen kera riittivät tekemään hänet tyytyväiseksi oloonsa, eikä hän haikaillut takaisin pörssiin, varsinkaan, kun sai toisinaan osallistua myös kentällä Toimiston toimeksiantoihin.

Varsinaiset operatiiviset etsivät, eli tehokaksikko Flit ja Flat, olivat vaihteeksi erossa toisistaan. Flat, jäntevän solakka nainen, joka oli entinen maahanlaskujoukkojen veteraani, piti vapaata henkilökohdaisista syistä. Flit, nuorehko mies, joka oli älylaiteteknologinen nero, tunsu olonsa hiukan orvoksi jäätyään hetkeksi yksin. Tehokaksikko oli omimmillaan

Anseg on kuollut, vai onko? Ainakin hän
makaa mättäällä. Kukapa olisi uskonut,
että pieni puu aiheuttaa mokoman
selkkauksen. Sehän on kuitenkin vain kasvi.
Ulkopuolisetkin sekaantuvat asiaan.
Kokonaista planeettaa uhkaa tuho.
Toimiston lahjakas ja värikäs henkilökunta
tutkii asiaa. Uusi tehtävä kuljettaa heidät
tuntemattoman maailman ääriin saakka ja
vaikuttaa koko ihmiskunnan
menneisyyteen.

